

K. M. A.

(Kvindelige Missions Arbeidere)

Kvartalshilsen

Nr. 3
Juli 1920

Bladet utkommer 4 gange aarlig og koster kr. 1.50 for aaret.
Kan bestilles paa alle postanstalter og i eksped., Keysersgt. 13.

13. aarg.

«Kom til mig alle I som stræver og har det tungt, og jeg vil gi eder hvile.» Matt. 11, 28.

Mange kristne har git sig over til Gud og faat tro sine synders forlættelse i Jesus Kristus; de har mottat Jesus som sin frelser fra syndens straff, men endnu ikke fra syndens magt. Mange stræver sig træt med selv at bære sine byrder, istedetfor at lægge dem paa Herren; mange gaar til Gud med sine byrder, men tar dem med sig igjen og finder ingen hvile. Nei, la os følge den anvisning Paulus gir os i Fil 4, 6—7: «Vær ikke bekymret for noget, men la i alle ting eders begjæringer fremføres for Gud i paa-kaldelse og bøn med taksigelse,» da vil resultatet bli som lovet: «Og Guds fred som overgaar al forstand skal bevare eders hjerter og eders tanker i Kristus Jesus.»

La os se litt paa disse byrder som vi ikke selv magter at bære.

Først av alt er det os selv. Den tungeste byrde vi har at bære i livet er os selv. Det sværeste av alt at holde styr paa er os selv. Vort daglige liv, vore stemninger og følelser, vore særegne svakheter og fristelser, hvad vi kan like og hvad vi ikke synes om — det er det som volder os bryderi mer end noget andet og ofte bringer os i

trældom og mørke. Den første byrde du derfor maa se at bli kvit er: dig selv. Dig selv med dine stemninger og følelser og særegne erfaringer maa du overgi til Guds varetægt og saa la det bli hos ham. Han har skapt dig, saa han forstaar dig og vet hvorledes du skal behandles. Stol saa paa at han tar sig av dig. Sig til ham: «Herre, jeg overgir mig til dig. Jeg har prøvet paa at klare mig selv, jeg har forsøkt paa alle optænkelige maater at gjøre mig selv til det som jeg vet at jeg burde være, men det er alltid mislykket. Nu overgir jeg det til dig. Ta du mig helt i besiddelse. Virk du i mig hvad der er dig velbehagelig. Form mig og dan mig til det du finder for godt. Jeg betror mig selv i dine hænder og tror at du ifølge dit løfte vil gjøre mig til et kar til din egen ære.»

Dernæst maa du lægge over paa ham alle dine andre byrder: Helbred, anseelse, missionsarbeide, husholdning, barn, forretning, tjenestefolk — kort sagt, alt hvad der angaar dig. Om og om igjen kan du bringe det alt frem for Gud i bøn og saa la det bli hos ham, og du skal faa erfare at Jesus er en frelser ikke alene fra syndens straff, men ogsaa fra syndens magt. Du skal faa del i hans hvile og fred. Amen.

Armenien.

Kristiania 27—5—20.
Odinsgt. 16².

Mine kjære søstre i Herren!

Store ting har Herren gjort imot os; vi blev glade! Ps. 126, 3.

Herren har i sandhet gjort langt, langt mere end, hvad vi bad ham om. Han har i flere byer vakt en levende interesse for Armenien og alle de smaa forkomne forældreløse dernede og gjort mange villige til at underholde barn i Armenien. Ialt kan der underholdes ca. 30 nye barn til de 11, som allerede underholdes paa det danske barnehjem i Mezreh, og vi haaber da, at vi kan faa et eget litet norsk barnehjem i en av byerne dernede, om det er Herrens vilje, og det tror jeg efter resultatene at dømme. Nøden blandt enkerne og alle de gjenlevende barn, som har mistet sit hjem og alle sine kjære, er jo ubeskrivelig. I Grimstad var der en herre, som, efterat han ved møtet i bedehuset hadde hørt om nøden, bestemte sig til at underholde 4 barn dernede saalænge det var ham mulig. I Horten blev der om aftenen efter møtet tegnet bidrag til underhold av 5 barn, og flere andre steder har pleieførældre meldt sig. I Trondhjem har der tegnet sig pleieførældre til 25 barn, og der er dannet en egen Armenie-komitée, som med megen iver og kjærlighet arbeider for denne sak.

Hvor herlig er det at se, hvordan Herren har bevæget hjerterne, og at det ikke bare blir med følelse og medynken, men at den gir sig utslag i gjerning.

Hvilken offervillighet og hvilken kjærlighet til dette forfulgte og jagede folk har jeg ikke seet paa disse mine reiser rundt til de forskjellige byer. Jeg tror, at Gud har en mening med dette, og at arbeidet for Armenien skal vokse og bli stort herhjemme, saa vi skal faa være med ikke alene at underholde barna, men ogsaa at lede og bede mange av disse smaa ind i den gode

hyrdes favn, og hvem vet, om ikke mange av dem senere kan bli levende vidner om Herren baade for sit eget folk og for de mange muhamedaner. Selv oppe i det høie nord er kjærligheten vakt. Søster Olivia skrev her ned og bad om at sende bøsser op til dem, saa de ogsaa kunde samle sin skjærv til dette saa haardt betrængte folk, og det rørte mig dypt, de trænger jo selv hjælp og har saa litt deroppe, men Herren har utvidet deres hjerter, saa de ikke alene tænker paa sig selv, men paa sine søstre og brødre langt syd, som har det saa meget værre end de.

Kjære bliv med saa mange som kan ogsaa i de andre byer baade med arbeide og i bøn.

Og saa en inderlig tak til Eder kjære venner rundt om, som saa kjærlig tok imot mig. Det var for mig en stor, stor glæde at komme til Eder og merke den varme kjærlighet og interesse baade til Armenien og arbeidet derute. Og hvilken offervillighet møtte der mig ikke, snart kom den ene og snart den anden og stak store og smaa gaver ind i min haand til mit kjære, kjære folk og der blev arbeidet med stor iver baade før og efter møterne. Aa, hvor det armenske folk trænger til Eder netop nu!! Og jeg tror, at I forstaar det.

Saa vilde jeg ogsaa fortælle litt fra reiserne, om det kan interessere Eder. Baade reiserne og møterne var forberedt og baaret av bøn, og derfor velsignede Herren saa rikelig og gav stor frimodighet til at tale. Priset være ham!

Jeg fik lov til at besøke 13 byer og mange andre K. M. A. kredse, og det var meget kjært at lære søstrene at kjende og merke, at vi var et i Herren.

Første by var *Drammen*. Kredsen der er ikke stor, men like hyggelig var det at lære vennerne der at kjende. Avstanden er stor der, men allikevel var salen i ungdomsforeningen helt fuld. Hr. Folkestad indledet med at tale over ordet i kirkebønnen: Vær deres styrke, som lider trængsel for

Jesu navns skyld! «Denne bøn,» sa han, «hører vi hver søndag i kirkerne, men desværre gaar den som oftest forbi vort øre, uten at vi er med i bønne, og uten at vi tænker paa vore brødre og søstre nede i Armenien, som nu lider for Jesu navns skyld.» Han talte varmt armeniernes sak, og det var let at fortælle bagefter. Pastor Strand sluttet møtet.

I *Tønsberg* bodde jeg hos den kjære armenieven frk. Sørensen, som i 14—15 aar har virket for Armenien og har en forening for unge piker. Aarlig sender hun ca. 1000 kr., iaar kom der 1200 kr. fra denne lille forening, som er levende interesseret, og det skyldes hende, som forstaar at holde interessen for saken vedlike og fremforalt bærer den paa bønnens arme. Vi hadde et godt besøkt møte i bedehuset, jeg maatte selv indlede, da den bror, som skulde begynde, uteblev, men Herren stod hos og styrket mig.

I *Sandefjord* fortalte jeg i den store ungdomssal, og det var saa godt at faa lov til at vidne for alle disse unge. Frk. Bryn vil begynde en liten forening for Armenien der.

I *Larvik* er der desværre ingen K. M. A. kreds mere, kun enkelte medlemmer. Der var et godt møte i ungdomsforeningen, ogsaa flere barn.

Det var meget kjært at være i den lille K. M. A. kreds i *Skien* og faa lov til at fortælle der, følte mig straks hjemme. Møtet i U. K. K. F. om søndagen var godt og interessen stor. Deilig var det at se saamange unge, som hører Herren til. Fru Grung har i mange aar hat en liten «Daggry» i *Skien*, men da hun ikke var sterk nok til at fortsætte, gik den ind. Nu har en anden dame begyndt en ny «Daggry», skrev lederen av K. M. A. forleden, det var en glæde at høre.

Til *Arendal* kom jeg i frygtelig sneveir, men dobbelt godt var det saa at bli mødt med saa megen kjærlighet av vennerne der. Samme aften hadde vi K. M. A. møte sammen med flere missionsinteresserte. Det var en deilig festaften sammen med saamange

venner, fortalte meget fra arbeidet. Fru Holm indsamlet en hel del efterpaa.

Næste aften møte i det store bedehus, som var helt fuldt, der kom meget ind. Det var leit at skilles saasnaart, men turen var indrettet saa, for at naa flest mulig steder.

Med et litet morsomt tog med ganske smaa vogner dampet jeg videre. Vennerne belavet mig paa 1—2 timers forsinkelse, men det avskrækket mig ikke. Trods alle overtalelser, fik de mig ikke sjøveien, hadde faat nok av sjøen til *Arendal*. I *Grimstad* var jeg kun en dag, men hvor der var godt og stille. Flere av K. M. A. søstre saa jeg, men vi kunde ikke faa noget møte, da jeg kun var der saa kort. K. M. A. møterne holdes regelmæssig og missionskjærligherten er stor. Den lille kreds besluttet sig til at holde 1 barn i Armenien. Frk. Beylegaard har i flere aar hat en barneforening, hvor der arbeides baade for lapperne og armenierne.

Pastor Grim indledet og sluttet møtet i bedehuset, som var overfylt. Der er utvidede hjerter og stor offervillighet i *Grimstad*. Næste formiddag modtok jeg stadig gaver, større og mindre. Aa, hvor det rørte mig at se saamegen offervillighet! Iblant ungdommen er der stor vækkelse. Et par unge gutter i 16—17 aars alderen kom aften efter aften sammen paa loftet over ungdomssalen for at be om vækkelse, og nu var den kommet. Guds aand virket i saamanges hjerter og mange blev vakt og omvendt. De unge vidnede med stor frimodighet baade ved møterne og hjemme og fik mange med.

Missionskjærligheten i *Kristiansand* er levende og der er mange kjære trofaste venner, som elsker arbeidet for Armenien. Ynglingforeningen var overfylt, saa mange maatte gaa. Gang paa gang maatte jeg sukke om kraft og frimodighet til at tale, og den gav Herren. Det har været saa godt at merke, hvordan saamange K. M. A. søstre har været med i bøn, det gjorde det let at tale og vidne paa møterne.

Der var tre som bakefter meldte sig til at underholde barn. Dagen efter hadde vi en meget hyggelig K. M. A. fest. Der er liv og varme og stor offervillighet i K. M. A. i Kristiansand, altid velsignet at være der. En aften fik jeg ogsaa fortælle for L. M. F., hvortil de to øverste klasser av lærerskolens elever var indbudt.

Paa tilbakeveien var jeg indom *Kragerø*, hvor vi hadde et godt møte i bedehuset, samt et K. M. A. møte. Der er meget arbeide for Armenien i min fødeby. Der er en barneforening paa ca. 75 barn, som ledes av lærerinde fru Schilling, og en vokseh forening, som ledes av frk. M. Krogsrud. Jeg er trolig blevet støttet i arbeidet fra *Kragerø*, og der indkommer ikke saalitt ved den aarlige utlodning av barnas og de voksnes arbeider.

Senere var jeg en tur til *Moss*, hvor vi hadde et godt møte i bedehuset og til *Horten*, hvor der vaktet stor interesse for Armenien. Pastor Tangen foreslog, at man straks skulde tegne sig paa en liste til underhold av armeniske barn, og der er nu meldt underhold av 5—6 barn fra *Horten*. Frk. Matzinger og flere andre arbeider med megen iver og kjærlighet og har dannet en armeniekomitée.

Det var meget hyggelig i Hortens K. M. A. kreds. Søster M. Blix og frk. J. Tønnesen bestemte sig til at begynde en «Daggry» paa *Horten* og kaldte den «*Arschalius*» — morgenrøde.

Til *Bergen* er det altid godt at komme. Pastor *Dreyer* var ogsaa denne gang saa snil at indlede og slutte møtet i det store missionshus. Der var mange mennesker, ca. 800, og megen interesse og offervillighet, der indkom den ene aften 1100 kr. Paa det koselige K. F. U. K.s hjem, hvor jeg bodde, hadde vi ogsaa et K. M. A. og missionsmøte, som var meget velsignet. Frk. A. Stalheim besluttet at begynde en forening med bøn og arbeide for missionsgjerningen i Armenien, desuten leder frk. Mathilde Larsen en barneforening

der. Det var deilig at være sammen med søstrene i *Bergen*.

Jeg gruede igrunden litt for at reise til *Trondhjem*, men Herren beskjæmmede mig og gav netop der det største utbyttet. Frk. Tora Andersen hadde sendt mig et herlig ord som velkomsthilsen: «I skulde annamme den Hellig-Aands kraft — og I skulde være mine vidner!» Ap. gj. 1, 8., og det styrket mig at motta det. Vi hadde to offentlige møter i *Trondhjem*, et i Ilens bedehus og et i haandverkerlokalet. Pastor Birger Hall var saa venlig at indlede og bistaa, talte varmt armeniernes sak.

Lysbillederne var aldeles nydelige i *Trondhjem* og bidrog til at skildre folket og den store jammer dernede. Interessen er levende deroppe, og der arbeides ivrig forat fremme saken av flere av K. M. A.s medlemmer. Vi hadde ogsaa et rigtig koselig og velsignet K. M. A. møte sidste aften i søster Paulines lille hjem, hvor der blev vist mig saa megen kjærlighet. Ja, det var aldeles deilig ogsaa at faa komme nord paa, og at kjærlighet til de armeniske forældreløse ogsaa der vaktet.

*

Paa *Nyborg strand* — ved dansk K. M. A.s 20-aarsfest — besluttet det, at de 3 nordiske lande skal slutte sig sammen i arbeidet for Armenien under «*American boards*»mission, men hver for os skal vi utsende missionærer og bestride omkostningerne for dem og vort arbeide. Vi kan godt fra *Norge* ha vor egen arbeidsgren derute, og om Herren lægger det tilrette haaber vi at faa et litet barnehjem. Vi vil herved gjøre vennerne opmerksomme paa at de to danske søstre, som nylig er hjemkomne fra Armenien beretter at levevilkaarene derute er meget kostbarere end tidligere. Et barns underhold var før beregnet til 135 kroner aaret, nu maa søstrene beregne 240 kroner aaret og ikke som antat 150 kroner.

De venner som ikke ser sig istand til at underholde et barn helt efter

den pris vil kanskje holde et barn sammen med andre.

Omkring 6 500 kroner er inkommet ved mine reiser for Armenien, desuten har der meldt sig pleieforeldre til 40 barn efter 150 kroner pr. aar. Maatte Herren vise den rette vei, saa vi kan gaa i de av ham berette gjeringer.

*

Utdrag av brevene fra vore to kjære armeniske søstre Hannum og Elmas og fra sidstnevntes mand, som er lærer. De stod alle tre i mange aar trofast sammen med os i arbeidet i Musch og er avgjort troende. I 1914 reiste de til Harunje, da v. Dobbelters bad dem derom, og det blev deres redning.

Harunje 24.—2.—20.

X Min kjære søster Bodil!

Jeg vet ikke, hvor jeg skal begynne og hvor jeg skal slutte. Jeg er saa taknemlig fordi du saa trofast husker os. Jeg har heller ikke glemt dig, men de sørgelige tider lar os ikke komme tilro. Vi er skapt til at lide. — Jeg arbeider i barnehjemmet og har meget at gjøre, da vi har 207 barn og skal ha flere, om vi blir ilive. Ak, kjære søster Bodil, gives der et folk, der maa lide saa meget som vi? Vi trenger saa til forbøn. Senere kan jeg fortælle dig mere. Iaar var det frygtelig koldt og megen sne. Dette aar vil bringe os megen nød. Helt fra jeg var liten og indtil nu, har jeg været i barnehjem. Nu tænkte jeg, at jeg kunde klare mig selv uten at falde nogen til byrde, men fordi vi er armeniere, er det umulig. Maatte Gud i drømme vise dig hvad jeg ikke kan skrive.

I hjertelig kjærlighet. Din bedrøvede

Hannum.

X — — — Det er saa snilt av dig, at du tænker paa os. Hvor godt det er at ha en tro ven i nøden. — — — Vi vet ikke, hvad der skal bli av os,

hver dag er vi i fare. Det er dumt at stole paa mennesker, alene Gud er istand til at redde os. Marasch er ødelagt, og vi vet ikke, hvor der er blitt av vore kjære der. Hvor litt værd livet har, naar man aldrig vet, om man næste dag er ilive. — Vi længtet saa tilbake til Musch og gik og ventet paa gode efterretninger. Vi haabet om et aar at kunne reise derhen, men det blir værre og værre, og det ser ikke ut som om der her skal bli dag. Det er sandt, at der intetsteds i verden vis en fuldkommen fred, men der er vel intet andet sted saa usikkert som her. Hvor godt, at du er i dit hjemland.

Jeg underviser atter i skolen, og det er vanskelig for mine smaas skyld, men hvad skal jeg gjøre. Jeg spurte lille Husej, om han endnu husket dig. Han tænkte sig om, og svarte «nei», men siden husket han dig, og jeg kysset ham i dit sted.

— — — Hils din lille gut fra os. De hjerteligste hilsener fra din hengivne

Elmas.

Adana 2. april 1920.

X Jeg haaber du har mottat de sidste breve. Du vil undre dig over, at vi har forlatt Harunje og nu er i Adana. Den 25. mars flyttet vi. Efter store vanskeligheter lykkedes det os at naa hit. Vi reddet kun livet, kunde ikke ta med klær hverken til os selv eller barna. Vi flyttet med, hvad vi stod og gik med, har hverken føde eller klær og er i meget stor nød. Aa, om du var her, saa vi kunde fortælle dig alt, jeg kan ikke skrive det nu, men du forstaar os nok. Her paa dette fremmede sted eier vi ikke en ven, som vil ta sig av os. Om vi ikke straks faar hjelp, saa vil vi komme i stor elendighet. Hannum er ogsaa her. Ak, kjære søster Bodil, til hvem skal vi klage vor nød, og til hvem fortælle vore smerter? Her er ingen, som tænker paa os. Vi graater uten nytte og tænker paa, hvor godt vi hadde det

i Harunje. Hannum og vi alle hilser dig. Med hjertelig hilsen

Hagop Jeghiasarian.

X Hannum skriver ogsaa i et andet brev, at hvordan det saa end gaar dem, saa vil de holde fast paa sin frelser og ikke forlate ham. Norsk K. M. A. har telegrafisk sendt dem 500 kr. og haaber hjelpen vil naa dem itide. Barnehjemmet Harunje, hvor jeg tilbragte det sidste aar i Armenien er nedbrændt av tyrkerne og landsbyen i nærheten ødelagt, baade barna og landsbyfolkene er flygtet til Adana. Endnu ser det mørkt ut for vort kjære Armenien, men vi vil opløfte vore øine til Herren og vente hjelpen *fra ham alene*. Glem ikke det armeniske folk i denne svære tid og de forældreløse og de mange, mange flygninger som har mistet hjem og alt, hvad de eide, mange av dem for anden gang. De føler sig saa alene og forladte, bær dem daglig frem for naadetrone, de trenger *saa* dertil for ikke at fortvile, men holde ut i trængselens hete. Aa, hvor jeg længtes ut til dem, særlig nu. Beð ogsaa om, at Herren vil aapne veien for mig, om det saa er hans vilje.

De varmeste hilsener fra Eders taknemmelige

Søster Bodil.

Fra Arendal.

Saa fik vi da den store glæde at faa ha frøken Bodil Bjørn iblandt os. — I yrende snefok kom hun hit lørdag 16 mars. Vi hadde alle glædet os til et litet samvær med hende. Navnet kjendte vi jo saa godt gjennom mange aar fra «Kvartalshilsen». Og vi hadde ikke glædet os forgjæves.

Trods reisens besværligheter og stygveir fik vi i indremissionens lokale en riktig hyggelig stund sammen med hende. K. M. A. medlemmer og endel andre indbudne cirka 40 stk.

Frøken Susie Seihusen, vor formand, begyndte med læsning av et bibelstykke — bøn og sang. Søster Bodil Bjørn gik saa straks til at fortælle om sit arbejde for og sine oplevelser iblandt det armeniske folk. I tilknytning til nogen vers av Joh. 14, om bønnen, satte hun os bedre ind i arbeidet derute. Det er virkelig som man faar et levende pust fra folk og natur naar man saadan kan sitte og ta imot, det som er saa tilforladelig — personlig erfaringer — levet — baaret under bøn og tro, og av «Guds naade», dem, som vi hørte. Og hun var utrættelig — og alle fik vi sikkert det alvorlige indtryk at arbeidet er stort — og at flere arbeidere trænges.

Efter en kop te med kake — i al enkelhet — blev nogen sange avsunget — en kollekt optat for Armenien, og møtet avsluttedes efter nogen timers hyggelig samvær.

Foredraget i bedehuset onsdag aften hadde samlet over forventning mange folk, som interesseret lyttet til. Ved lysbilleder og beretninger sættes man bedre ind i dette ulykkelige folks tilstande. Og hvad skal vi si! — naar vi hører om og tænker paa denne elendighet — mishandlede — forfulgte — pint til døde. — Aa nei — vi forstaar nok ikke i nogen mon at takke Gud, vi som lever i overflod hver dag — maatte vi lære av al denne nød som vi hørte om — at bli nøisomme og taknemlige — og maatte vi mere lære at be til Gud. Frøken Bjørn skal ha tak for hun kom.

Hermed følger en hilsen til alle K. M. A. søstre — det er jo dette lille bladet som er saa venlig og bringe den frem — det gjør saa godt at vite sig baaret paa forbønnens arme. 2. Kor. 1, 20—22.

A. S. (K. M. A. medlem.)

Det er en glæde naar nogen av vore K. M. A. søstre sender en indberetning til Kvartalshilsen. Er der ikke flere som vil gjøre det samme? Vi vil ogsaa be K. M. A. søstrene prøve

paa i sommer at skaffe flere abonnenter til bladet.

K. M. A.s kontor er lukket i juli og august.

M. A.

Frøken Hanna Johannesen — bestyrerinde av dr. Møllers barneasyl i Arendal — i flere aar K. M. A. medlem, begravdes tirsdag 30. mars.

Likesaa vil vi erindre fru Maja Næss som døde ifjor.

Begge disse kjære som var hinanden inderlig hengivne — var overmaade glade i K. M. A.s missionsarbeide. I deres hyggelige hjem var vi ofte samlet til bøn — og har tilbragt mange herlige timer sammen. Nu er de begge baaret over til den anden side — og skuer med utildækket aasyn ham de trodde paa. Trods adskillelsens vemod, merker vi at vore kjære hjemgangne ofte er os saa nær. I forbøn og kjærlig tanke følger de os — til vi — ved Guds naade — samles igjen. Godt er deres minde.

(A. S.)

Santalmissionen.

Utdrag av privatbrev fra frk.
Anna Jensen.

Maharo 16—3—20.

Vi har hat og har fremdeles en tung tid heroppe med sygdom. Vi var alle saa friske helt til for 3 uker siden, saa blev 13 barn syke paa en dag og efter et par dages forløp hadde vi 37 syke. 2 søte smaa-piker gik hjem til Herren. De var begge flinke barn. Den ene var forældreløs. Den andens far laa selv syk i smaaopper og kunde saaledes ikke komme hertil for at se sin lille syke pike. Hun var saa søt. Den morgen hun døde sa hun til mig: «Nu gaar jeg.» — «Hvor gaar du hen?» sa jeg. «Jeg gaar til Jesus, jeg skal ikke være her længer.» Jeg læste den 23. Davids salme. Hun læste med sterk, klar stemme: «frygter jeg ikke for ondt, ti du er med

mig». Dette var hendes sidste tydelige ord; ti siden mistet hun stemmens bruk og døde utpaa eftermiddagen. En anden liten døde tre dage før hende. Alle de friske barn gik med os til gravene paa vor lille gravplads nær en liten elv i skogen. En vakker plads forresten.

Aa, det er slik smerte at gi barna tilbake til Herren — men naar de forlater os med slik bekjendelse maa vi jo takke — takke —

Nu ringer klokken. Jeg hører salmesang fra alle steder rundt omkring. Vi har jo skole allesteds. Nu skal barna hvile eller læse og spise — og saa kl. 3 samles vi paa ny. De er deilige skogens brune barn — —

Vi skal ut i en landsby i eftermiddag, hvis jeg kan komme fra da. Der vil samles mange hedninger. Maa Herren gi naade til et varmt vidnesbyrd.

Basi (K. M. A.s bibelkvinde) med mand og barn var nylig i besøk her et par dage. Hun har to kjække smaa-barn. Hun bad mig hilse dig og de andre venner saa meget.

Guds rike gaar fremad. Men det skal haard kamp til for at faa ødelagt alle Satans fæstningsverker. Slikt slag vindes ikke paa et aar. Mange hjælpere skal til. Jeg tror og er forvisset om at Herren kan gjøre meget gjennom vore skoler og den ungdom, som skal ta arbeidet op efter os. Bare vi saa sandt maa være tro!

Hjertens tak fordi du og alle de andre kjære venner staar med os i kampen. Seiren er *aldeles viss* i denne kamp, generalen kjender til alt og vi skal seire gjennom ham.

Hjertens hilsen til alle K. M. A. — Jesus lever».

Den 22. mars skriver hun:

— — Vi var ute i en stor hedensk landsby i forrige uke. Der var forlovelsesgilde hos den eneste kristne familie der i byen. Alle hedninger hadde samlet sig da de hørte vi skulde komme.

Det er saa deilig at faa avlægge vidnesbyrd om vor kjære Herre og

Frelser. — Aa, slik som kvinderne lytter. Vi *maa* ha en kvindelig arbeider mere her, naar nu forholdene blir lettere og vort nye hus kommer.

Kvinder *maa* hernede arbeide blandt kvinder. Du gjør dig ingen anelse om det tykke mørke som omslutter den hedenske kvindeverden. —

«*Mange hjælpere skal til*» sier frk. Jensen. Og saa minder hun os om det tykke mørke derute. Ja, der er et nøddrop efter flere arbeidere ogsaa fra den missionsmark. Og vi — vi er saa sene til at hjelpe.

Er det rigtig gaat op for os, hvad det vil si at skulde leve og dø uten Jesus? Skulde ikke takken over hvad vi har faat fylde vort hjerte slik, at det drev os mere ut i kampen for alle disse menneskesjæle, som holder paa at synke derute uten at nogen rækker dem en hjelpende haand?

Jeg for min del synes det er saa beskjemmende naar frk. Jensen takker fordi vi staar med i denne kamp. Det blir desværre saa altfor litet og sløvt synes jeg.

Trænger vi ikke at faa et dypere blik ind i naaden — at se mere paa Jesus og saa *derfra* hente kraft til at bli en bedre missionsarbeider end vi hittil har været? — Ja os be Jesus hjelpe os med det.

M. S.

Litt fra dansk K. M. A.s 20. aarsmøte paa Nyborg strand 7.—10. mai.

Gid mange kunde ha været med dernede. Her faar I bare et litet omrids av det ytre.

Ca. 150 var samlet, derav 4—5 st. fra Sverige, 2 fra Norge og resten var representanter fra de forskjellige kredse av K. M. A. over hele Danmark. Møtestedet Nyborg strand var en her-

lig plet som det laa der ved Storebelt med den lange, vakre, hvite sandstrand, hvor man kunde spasere eller om man foretrak det, sætte sig og høre paa bølgenes skvulpen og lytte til den mægtige tale, de kunde holde til en. Straks op fra stranden laa hotellet omgit av en vakker have og med bøkeparken like ved. Vanskelig kan man tænke sig et skjønnere syn end denne bøkepark i maidagens lysegrønne skud, naar solen skinte over den. Det gjorde den ikke altid, men dog saa meget at vi fik et indtryk av pragten.

2—3 minutter fra hotellet ligger «Hermon» hvor møterne holdtes. Et storartet tiltak som danske kristne har gjort ved et arrangement som dette. «Hermon» er beregnet paa store studenterstevner ved sommertid. 1. etage er indrettet med en hel del smaa soverum, hvor mange deler værelse. 2. etage indtas av møtesalen, som har 1000 sittepladse, men kan deles av ved et teppe for mindre møter.

«Soli des gloria» (Gud alene ære) var det motto hvorunder disse 150 kvinder møttes i de dage. Ordene blev vel ikke ofte uttalt. Men de stod der altid som den mægtige bakgrund. Og det tør vistnok sies, at det var den aand og tankegang som præget møtet fra dets første til den sidste dag. Det laa under den velkomsthilsen dansk K. M. A.s formand, baronesse Schaffalitzky, bragte os i tilslutning til salme 100. Det møtte os igjen i pastor Nygaards 2 bibeltimer: «Frelst for at tjene» og «kraft fra oven». Allersterkest maaske tonet det gjennom frk. Emsy Colletts bibeltime over Luk. 5, 12—14. Det sier sig selv, at det maatte være grundakkorden for alle beretninger om arbeidet enten det gjaldt virksomhe-

ten gjemme eller talen var om hvad Gud hadde git naade til at utrette gjennem K. M. A. i disse 20 aar ute paa de forskjellige missionsmarker. Saa blev det ogsaa ganske naturlig den samme aand som gik gjennem alles tak ved avskedsmøtet mandag formiddag. Det hele samledes ind i et fælles: Gud alene ære.

En anden tanke som sterkt optok sindene var Armenien og dets grænseløse nød. I private samtaler kom det meget frem. Men naar de hjemmeverende missionærer (der var ialt 8 Armenien-missionærer tilstede) la det ulykkelige folks tilstand frem for tilhørerne, da var det slik at det rigtig grep en om hjerterøtterne. Og sikkert blev der i de dagene opsendt mange brændende bønner til Gud om hjælp for den lille levning av folket som endnu er tilbake. Intet under da at det kjendes som en trang blandt forsamlingen at faa yde et takoffer til Gud i form av en gave til Armenien.

Samværrets dage var tilende — et samvær som, takket være de elskverdige verter, var præget av kjærlighet og god forstaaelse. Maatte alle vi som fik være tilstede ha med hjem fra møtet en dypere længsel efter og større kraft til i alt vort liv at gi Gud alene ære. Med hilsen til alle søstre

eders utsending

Thea Syvertsen.

Smaapluk fra Tysfjord-arbeidet.

Smaapluk — aaja, det blir det nok i grunden. Dagene gaar den ene som den anden, uten større oplevelser eller

begivenheter. Hver dag er fuldt optat med det daglige arbeide der paa-hviler hver enkelt. Søster Olivia sitter for en stor del ved sit skrivebord. Søster Mina har de syke at passe og søster Julie Botha færdes litt omkring i hjemmene eller som den villige hjælperske hun er — springer ind hvor der er en tom plads som trenger sit menneske for en tid; kjøkkenpiken lager maten og budeien passer fjøset med den for alles velbefindende saa værdifulde besætning. Slik ser det daglige maskineri ut. Indenfor denne ramme veksles der iblandt efter behovet og er det end ikke *store* begivenheter det dreier sig om, saa har ogsaa livet paa Fredly sine glæder og sorger, sine kampe og sine seire og stadig travel virksomhet for alle som kan arbeide. Byggearbeidet paa tuberku-losehjemmet skrider nu rask fremad og kan de nu bare opdrive de arbeidsfolk som behøves for at lægge sidste haand paa verket haaber vi at ha huset færdig i løpet av sommeren. Det synes jo ikke heller at være fortidlig. Nu har det været under arbeide i snart 5 aar. Men Herren synes at ha hat tid til at vente og da bør det ogsaa os at bie. Maatte det, naar det engang tas i bruk komme til at avhjælpe et savn for det distrikt som saa vel trenger det, og maatte det for de syke bli et godt og velsignet sted hvor der blir hjelp, pleie og veiledning at faa for *al* den nød som kan komme indenfor hjemmets døre — aandelig som legemlig. Med søstrenes kræfter er det desværre ikke meget rart bevendt. Det synes næsten som Herren vil vise, at han kan faa gjerningen utført ogsaa med sterkt reducirte legemlige kræfter. En stor glæde er det at en troende ungpik som har elsket Fredly like fra hun som barn deltok i Dagry-forening og flere ganger har talt om i sin tid at reise derop for at stille sig til tjeneste, nu har meldt sig villig — ja er maaske allerede kommet ditop. Tænk hvilken gave om det skulde vise sig, at hun av Herren er kaldt til at gaa ind i gjerningen og saaledes villig til at

ofre Herren sin ungdom ved at tjene ham bl. hans ringe smaa deroppe. La os ta denne «gave» ind i vor tak og vore bønner.

Søster Olivia som nu i 11 aar med kjærlighetens interesse har fulgt sine kjære lapper, glæder sig over hvert tegn paa vaagnende forstaaelse og interesse hos dem. Saaledes fortalte hun med glæde et træk: En lap kom en dag og talte med hende om at de var begyndt at tænke paa at de snart maatte faa bygget nogen fjeldgammer hvori de kunde overnatte — de som var ute og vogtet renhjorden. «Vi ældre,» sa han, «vi kunde klare at ligge ute under aapen himmel vinternatten; men det kan de unge ikke. Derfor maa vi bygge nogen gammer oppe paa fjeldet. Vi har søkt og faat tilladelse til at hugge tømmer i statens skoge — men nu maa «mor» hjelpe os litt med arbeidspenge.» — Komiteen «eftergav» s. Olivia et utlæg som den hadde gjort (kr. 1200 til en molo som var saa nødvendig og som skulde tilbakebetales av penge som blev sendt direkte til Fredly) for at hun skulde kunde bli istand til at hjelpe dem litt ved opførselen av disse gammer. Fra Finmarken kom der ogsaa anmodning til K. M. A. om at hjelpe til med avskaffelsen av de sidste «fælles-gammer» hvor mennesker og husdyr bor sammen). Da vi vet at flere av vore givere tror, at vort arbeide hører til oppe i Finmarken — hvad det imidlertid *ikke* gjør, Tysfjorden ligger i Nordre Salten — og da vi mente det for mange vilde være en glæde at vite vi var med paa dette, besluttet komiteen at hjelpe med et beløp paa kr. 1000.00, til stor glæde for den fra hvem anmodningen kom.

Saa tilslut litt fra søstrenes breve. Det er ikke absolut *friske* nyheter. Men de taler sit sprog likevel. S. Olivia skriver ¹²/₂ 20:

Vi har fremdeles næsten uavladelig storm og uveir bare en enkelt dag iblandt litt stille veir. Solstraalene som nu skulde titte ind i de fleste stuer nede i gaarden og muligens ind paa

vort tuberkulosehjem, dem ser vi intet til ialdfald bare en yderst sjelden gang. Men dagene længes herlig. Her er nu nok saa lyst allerede kl. 8 morgen og til kl. 5 eftermiddag. Og vi har deilige blomster i stuen og paa sykeværelserne: svibler, tulipaner og krokus. Det er en stor forfriskelse for øiet og en fryd for vor gamle bedstefar, som er en stor blomsterelsker, merkelig at de kan bli baade kraftige og farverike uten en solstraa- le. Søster Julie var en dag ute paa Drag og var oppe hos gamle, kjære Hanna for at si hende besked i anledning av hendes forespørsel om at faa komme hit. Det lyste saa op i det gamle, gode ansigt, da hun hørte, hun skulde faa komme. «Skal jeg faa lov at komme til vaaren,» spurte hun, og det sa vi ja til, for hun og Anne Larsen maa dele værelse. Anne er saa lykkelig og fornøiet over at være kommen i en havn endelig. Hun spinder og strikker for huset og det gaar med lyst. — ²⁴/₄: Om s. Mina som har været paa Bodø for en tandoperation skriver hun: Behandlingen hadde hun sidste lørdag fra kl. 5 til ⁷/₄. Det var nok en haard tårn. Men vi kan være taknemlige, at hun kom derned nu og at det er en ældre erfaren tandlæge som behandlet hende. Hun var saa ophovnet og aldeles vanskapt til sine tider. Men folk i Bodø er saa hyggelige og snilde mot hende, skriver hun. «Da jeg kom, kjendte jeg ikke et liv her. Nu er jeg kjendt med halve byen og alle kappes om at gjøre det hyggelig for mig. De synes det er saa ilde at jeg maa gaa her saa længe.» ³/₅. Søster Mina kom tilbake fra Bodø nat til fredag. Hun har hat en lei sjau og det blev jo en kostbar affære stakkar. Til den slags faar man jo ikke av kredssykekassen. Til trods for alt tror jeg, turen har gjort hende meget godt. Fylkeslægen hadde været overmaade venlig og elskværdig, og hun maatte love ham at gjøre istand nogen billeder av Fredly til ham. Hun driver nu paa med disse billeder som vi haaber maa bli heldige.

Da skal vi ogsaa sende Dem. ¹⁴/₅: Vi haaber at søster Julie sidst i mai kan reise til Kabelvaag paa motorverkstedet. De har lovet at ta imot hende i mai. For tiden har hun en liten ferie som hun meget trønger. Hun er desværre ikke paa langt nær saa sterk som hun var før. Søster Mina har nu atter overtat syke-posten. Vi har hat en god mild vaar med tørt veir, og det ser ut til at vi tidligere end vanlig skal komme til at gjøre vort utarbeide. Inat faldt her et forfriskende regn som gjør markene godt. Saa en liten hilsen fra søster Mina selv: ²³/₃. «Søster Julie har posten min nu en stund, saa jeg har faat litt ro baade til at leve og skrive. Jeg ligger i kjøkenet paa tuberkulosehjemmet med plakat paa døren der forbyder adgang for uvedkommende. Ja, jeg synes jeg kan høre dere le naar dere hører dette, men det er ingen anden maate at faa fred paa for mig. Og ro maatte jeg nok ha dennegang. Ikke for det at jeg forstod det selv. Men søster Olivia paastod at hun saa, det maatte gjøres. Og jeg forstaar nu at det var bra. Det har været til slik velsignelse dette at kunne faa være litt alene, at jeg føler mig formelig som et andet menneske. Jeg vet ikke rigtig, hvordan det gaar med mig og sykepleien endda. Det staar som et stort aapent spørsmål. Jeg frygter for at jeg maa opgi den, men det er uklart for mig. Jeg venter paa at Gud skal gi mig syn paa det rette. Det er nattevaa-ningen det staar paa og sykepleie uten vaakning — det gaar ikke. Men det vet jeg, at er det Guds vilje jeg skal holde paa, saa gir han mig de kræfter jeg trønger til hver tid. — Atter et dødsfald hos os. En liten 5-aaring der har gaat hjem til Jesus. Saa har vi 5 igjen. Vi venter at den 6. kommer om ikke saa længe. Det har godt for at være fuldt hus hos os».

Der er nok mere at ta med. Men nu er visst læserne trøtte og et litet indblik i dagliglivet har I vel nu faat.

Hermed da en hjertelig hilsen til

alle venner fra søstrene, fra Fredly's beboere og fra

Komiteen.

P. S. Tysfjordsvenner gjøres oppmerksom paa, at kassereren har forandret adresse. Gaver bedes herefter sendt under adresse: Frøken Thea Syvertsen, Akersbakken 25 c, Kristiania.

Gaven til den tyske bibelskole „Malche“.

Det er en glæde at meddele vennerne at vi har kunnet sende bibelskolen «Malche» 1159 kr. 50 øre, hvilket i tysk mynt utgjorde 11,307 Reichsmark 40 Pf. De inkomne gaver var fra: C. W-I, Tønsberg 10 kr., ved fru Heidekker 65, frk. Aagot Nygaard 200, frk. J. Nielsen 200, fru dr. Reusch 50, frk. R. Timme 10, frk. M. Timme 10, fru sogneprest Møller, Fiskum, 10, M. B., Moss 50, fru Inger Bjerke 7.50, Gunhild Andersen, Arendal, 25, E. Sartz 25, O. Lindboe 10, P. C. 10, I. Tveten 10, søster Bodil Biørn 50, M. S. 10, B. Ihlen-Hansen 15, frk. Syvertsen 10, C. H. 10, frk. Grønn 20, fru Thoresen 10, fru Apenes 10, tils. 827 kr. 50 øre, gjennom «For Fattig og Rik» 332 kr., ialt 1159 kr. 50 øre.

Efter forsendelsen av dette beløp er inkommet 10 kr. fra I., 10 fra C. Dreyer, 10 gjennom «For Fattig og Rik», hvilket senere vil bli sendt.

En hjertelig tak til de kjære givere. Frk. Thora Wedel skrev, da hun blev underrettet om gavens forsendelse at «den er rigtignok en aarsak til tak til til Gud og mennesker og vil nok paa flere maater «øve en velsignet virkning».»

Regnskap for s. Bodil Biørns reise for ArmeniemiSSIONEN april 1920.

<i>Drammen:</i> Indkommet ved		
møte i K. M. A.	11.00	
Møte i ungdomsforeningen	45.00	
		56.00
<i>Sandefjord:</i> Indkommet ved		
møte i ungdomsforeningen	105.00	
Frk. Hem, frk. Bryn, s. Sigrid	65.00	
		170.00
<i>Larvik:</i> Indkom ved møte i		
ungdomsforeningen	136.00	
<i>Skien:</i> Indkom ved møte i U.		
K. K. F.	113.70	
Møte i K. M. A.	50.00	
Frk. Julie Krag	10.00	
» Andrea Albretsen	10.00	
» Martha Nielsen	50.00	
Gunvor & Nuppe	30.00	
		263.70
Grosserer Sørensen, Villa		
Fagerheim	60.00	
Enkefru Sørensen, Ormøen	10.00	
		70.00
<i>Arendal:</i> Indkom ved møte i		
bedehuset	358.10	
		358.10
K. M. A.-venner	127.00	
Frk. Marie Holm	50.00	
		177.00
<i>Grimstad:</i> Indk. ved møte i		
bedehuset	290.67	
I. I. V. for 4 barn	600.00	
Private gaver	230.00	
BarnemiSSION ved frk. Bey-		
legaard	100.00	
Fru Jørgensen	100.00	
Hr. Vik	100.00	
		1420.67
<i>Kr.sand:</i> Indk. ved møte i		
Ynglingeforeningen	416.00	
En glad giver	100.00	
Endda en glad giver	40.00	
Frk. Løvberg for et barn	150.00	
Hr. Junker for 1 barn	150.00	
Basie, K. M. A.-søster	24.52	
Rest ved oppjøret	12.00	
Søster Gurine	20.00	
Frk. Gunulfsen	10.00	
U. K. K. F. v. frk. Jakobsen	20.67	
Fru Anna Børresen	20.00	
Diakonisse Severine	10.00	
Frk. Anna Jakobsen	5.00	
		978.19
<i>Kragerø:</i> Indk. ved møte i		
bedehuset	210.00	
Frk. Marie Krogsrud	10.00	
Fru Danielsen	10.00	
		230.00
		Transp. 3859.66

		Transp. 3859.66
<i>Tønsberg:</i> Indk. ved møte i		
bedehuset	144.00	
Tidligere gaver til armen.		
+ renter	142.00	
		286.00
<i>Horten:</i> Indk. ved det store		
møte	383.60	
Frk. A. Andersens utlodning	85.25	
» Hansen Raanen for 1		
barn	150.00	
Adda Jensen & Signe Hal-		
vorsen for 1 barn	150.00	
		768.85
<i>Moss:</i> Indk. ved det store møte	225.42	
Frk. Anna Larsen for 1 barn	150.00	
		375.42
<i>Bergen:</i> Indk. ved det store		
møte	1120.12	
K. M. A.s møte	100.00	
Frk. Stamer	30.00	
» Ellingsen	26.00	
		1276.12
<i>Trondhjem v. frk. A. Jølstrup:</i>		
I postkassen laa fra N. N.		
for 1 barn	150.00	
Gartner Moum for 1 barn	150.00	
Overing, Torget » 1/2 »	75.00	
Stadsing. Grøndahl & frue		
for 1 barn	150.00	
Revisor Klinge & frue for 1		
barn	150.00	
Fru Josefine Johansen	50.00	
Ved møterne	860.00	
		1585.00
÷ reiseutgifter		8151.05
		218.44
		Netto kr. 7932.61

Bladkontingenten for 1920 forhøies til kr. 1.50 og medlemskontingenten til kr. 1.00.

Det gamle bønnekort vil bli benyttet et aar til.

Alle skriftlige meddelelser samt post-anvisninger maa sendes til K. M. A.s kontor, Keyzers gate 13, Kristiania.

Utgittav Kvindelige Missions Arbeidere (K.M.A.)
Ekspedition: Keyzers gt. 13, Kristiania.

Eksprestrykkeriet, Kristiania.